

[Hassing-Jørgensen.]

af Ministeren i det paagældende Tilfælde at have fulgt Raadets Indstilling, og jeg tror, det vilde styrke Raadets egen Opfattelse af sin Betydning, hvis det var saa temmelig givet, at en Afstemning inden for Raadet vilde blive fulgt af Ministerens Beslutning.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller lagde op til en stor Forhandling om Problemet og holdt en meget interessant Tale, som jeg i og for sig ikke føler Trang til at modsige, hvad dens Tendens, dens Karakter angaar. Jeg maa dog tilstaa, at jeg ikke er forberedt paa at tage Diskussionen op paa et saa bredt Grundlag, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller angav. Jeg synes egentlig ikke, at dette er Tidspunktet til det. Heller ikke Lejligheden synes jeg er den helt rigtige; Emnet forekommer mig i nok saa høj Grad at maatte høre hjemme under Finanslovbehandlingen. Men det har jeg naturligvis ingen Berettigelse til at blande mig i. Det ærede Medlem har holdt en Tale, som vi alle sammen har hørt paa med den største Interesse.

Jeg skal indskrænke mig til at sige, at naar det ærede Medlem nu — og ofte — benytter Lejligheden til at understrege saa overordentlig stærkt, hvilke Vanskeligheder vi er inde i, hvilke Ofre der skal bringes, og ikke blot formaner os til at finde os i de Indskrænkninger, som Tiden kan nødvendiggøre, men næsten hidser Regeringen op til, at den skal være saa skrap som overhovedet muligt, saa kan jeg ikke helt dele det ærede Medlems Synspunkter. Jeg har nu den Anskuelse, at daarlige Tider fattes ganske godt af Folk umiddelbart, man behøver ikke at fortælle dem, at Tiderne er daarlige, naar de er det, det er noget, som man umiddelbart er i Stand til at indse.

Og hvad nu angaar de Indskrænkninger, som kan blive fornødne, er det naturligvis rigtigt, at vi bør finde os i dem med Resignation og venligt Sindelag, men paa den anden Side — en vis Reaktion fra Befolkningen over for alt for stærke Indskrænkninger anser jeg nu for sund. Det ærede Medlem bebuder som en ubetinget Nødvendighed en skrap Nedskæring af Importen. Det forekommer mig ikke, at der mangler noget i saa Henseende.

Og selve denne Tale om, hvor uendelig slemt det vil gaa os i den følgende Tid, ser jeg egentlig ikke nogen videre Fortjeneste i. Det er blevet lidt almindeligt, at fremstaaende Folk fremhæver Tidernes uhyre Tryk paa os. Det kan være, det var nok saa behageligt for Befolkningen og nok saa godt vilde sætte den i Stand til at

gennemleve disse vanskelige Tider, hvis man kunde stille den i Udsigt, at der dog maaske er en Grænse for, hvor vanskeligt det vil komme til at gaa os. Jeg for mit Vedkommende har den Anskuelse, at det kan nok komme til at gaa os meget daarligt her i Landet — lad os bare være enige om det —, men der vil til Stadighed være nogen uden om os, som har det meget værre. Jeg vil næsten tro, at vi ikke behøver at fortvivle her i Landet — dette vil ske for de andres Vedkommende, førend vi behøver det. (*Ole Bjørn Kraft*: Før det en Replik til Statsministerens Tale i Aftes i Handels- og Kontoristforeningen?). Ogsaa dette. Jeg synes i det hele ikke, at vi offentligt og officielt skulde tage saa voldsomt tungt paa Tingene, men hellere se at holde Humøret og Modet oppe hos hinanden.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Handelsminister gav i sin Fremsettelsestale i Gaar Udtryk for, at Beskæftigelsesforanstaltningerne i Fremtiden vil blive mere nødvendige end nogen Sinde, og at vi derfor hver paa sin Plads maa yde vort Bidrag til, at vi paa saa god en Maade som muligt kan komme gennem den vanskelige Tid. Jeg ved ikke, hvad der giver den højtærede Handelsminister Anledning til at opfordre Rigsdagen til, som han sagde, at lægge alle Kræfter i og til hver paa sin Plads o. s. v., o. s. v., naar Forholdet dog er det, at alt, hvad der i særlig Grad har med Vanskelighederne at gøre, er overdraget til hennellige Raad og Nævn, og det er sket samtidig med, at Rigsdagen er ved at blive arbejdsløs.

Handelsministeren roste Det erhvervsøkonomiske Raad og de forskellige Nævn i høje Toner, og det er der maaske ogsaa Grund til. For udenforstaaende er det blot umuligt at danne sig nogen virkelig Mening om Kvaliteten af det Arbejde, der udføres bag de lukkede Døre. Spørgsmaalet er saa, om det er nødvendigt, og om det er formaalstjenligt paa den Maade, som det sker, halvvejs at sætte Rigsdagen ud af Funktion og at bebyrde andre med det Arbejde, som Rigsdagen er valgt til, og som den har Tid til at udføre. Noget Tillidsvotum til Rigsdagen er det ikke, og Troen paa og Tilliden til Folkestyret underbygges ikke ved i en vanskelig Situation at praktisere Fascismens Ideer.

Jeg hørte nok, at den højtærede Handelsminister gjorde opmærksom paa, at Det erhvervsøkonomiske Raad er sammensat saaledes, at Erhvervs- og Forbrugerinteresser var godt repræsenterede; i Raadet